

II Księga Królewska

Rozdział 13

1. W dwudziestym trzecim roku [panowania] Joasza, syna Ochozjasza, króla judzkiego, Joachaz, syn Jehu, został królem izraelskim w Samarii, na siedemnaście lat. 2. Czynił on to, co jest złe w oczach Pańskich, naśladować grzech Jeroboama, syna Nebata, do którego ów doprowadził Izraela - nie zerwał z nim. 3. Wtedy zapłonął gniew Pana przeciw Izraelitom i wydał ich w ręce Chazaela, króla Aramu, oraz w ręce Ben-Hadada, syna Chazaela, na cały ten czas. 4. Lecz Joachaz przebłagał oblicze Pańskie, tak iż Pan wysłuchał go, ponieważ widział ucisk Izraelitów, jakim ciemiężył ich król Aramu. 5. Zatem Pan dał Izraelowi wybawiciela, który ich wyzwolił spod mocy Aramu, tak iż Izraelici mieszkali w swoich namiotach, jak przedtem. 6. Jednakże nie odwrócili się od grzechu rodu Jeroboama, do którego ów doprowadził Izraela; trwali w nim. A nawet aszera stała w Samarii. 7. Gdy Joachazowi zostało nie więcej żołnierzy, jak tylko pięćdziesięciu jeźdźców, dziesięć rydwanów i dziesięć tysięcy pieszych, wytracił ich król Aramu i stał jak proch, który się depcze. 8. A czyż pozostałe dzieje Joachaza, wszystkie jego czyny i jego dzielność, nie są opisane w Księdze Kronik Królów Izraela? 9. I spoczął Joachaz razem ze swymi przodkami, i pochowano go w Samarii. A syn jego, Joasz, został w jego miejsce królem. 10. W trzydziestym siódmym roku panowania Joasza, króla judzkiego, Joasz, syn Joachaza, został królem izraelskim w Samarii, na szesnaście lat. 11. Czynił on to, co jest złe w oczach Pańskich. Nie zerwał z całym grzechem Jeroboama, syna Nebata, do którego ów doprowadził Izraela; trwał w nim. 12. A czyż pozostałe dzieje Joasza, wszystkie jego czyny i dzielność, z jaką walczył przeciw Amazjaszowi, królowi judzkiemu, nie są opisane w Księdze Kronik Królów Izraela? 13. I spoczął Joasz ze swymi przodkami, a Jeroboam zasiadł na jego tronie. Joasz został pochowany w Samarii, razem z królami izraelskimi. 14. Kiedy Elizeusz zapadł na śmiertelną chorobę, przyszedł do niego Joasz, król izraelski, i płacząc przytulony do jego twarzy, mówił: Ojcze mój! Ojcze mój! Rydwanie Izraela i jego jeźdźcze! 15. Elizeusz zaś rzekł do niego: Weź łuk i strzały! I przyniósł do niego łuk i strzały. 16. Wtedy on rzekł do króla izraelskiego: Połóż rękę na łuk! Król położył swą rękę, a Elizeusz nałożył swoje ręce na ręce króla 17. i powiedział: Otwórz okno od wschodu! Kiedy otworzył, Elizeusz rzekł: Strzelaj! - i strzelił, a on rzekł: To strzała zwycięstwa od Pana! Strzała zwycięstwa przeciw Aramowi! Pobijesz Aram w Afek, doszczętnie! 18. Następnie rzekł: Weź strzały! Kiedy je wziął, rzekł do króla Izraela: Uderzaj o ziemię! A on uderzył trzy razy i zaprzestał. 19. Wtedy mąż Boży rozgniewał się na niego i rzekł: Trzeba było uderzyć pięć albo sześć razy! Wtedy byś pokonał Aram doszczętnie, teraz zaś pokonasz Aram tylko trzy razy! 20. Elizeusz umarł i pochowano go. A bandy Moabitów wpadały do kraju każdego roku. 21. Zdarzyło się, że grzebiący [jakiegoś] człowieka ujrzeli jedną bandę. Wrzucili więc tego człowieka do grobu Elizeusza i oddalili się. Człowiek ten dotknął kości Elizeusza, ożył i stanął na nogi. 22. Chazael, król Aramu, gnębił Izraelitów przez całe życie Joachaza. 23. Lecz Pan okazał im łaskę, zmiłował się nad

nimi i zwrócił się ku nim ze względu na przymierze swoje z Abrahamem, Izaakiem i Jakubem. Nie chciał ich wytracić i nie odrzucił ich od swego oblicza, aż do tego czasu. **24.** Chazael, król Aramu, umarł, a jego syn, Ben-Hadad, został w jego miejsce królem. **25.** Wtedy Joasz, syn Joachaza, znowu odbił miasta z rąk Ben-Hadada, syna Chazaela, które ów zabrał jego ojcu, Joachazowi, na wojnie. Trzykrotnie pobił go Joasz i odzyskał miasta izraelskie.

Biblia Tysiąclecia, wydanie V.
Prawo autorskie © 1999, Pallottinum. Wszelkie prawa zastrzeżone.
Copyright © 1999 by Pallottinum. All rights reserved.